

Affirmation of Life Art From Today's Ukraine

Утвердження Життя. Мистецтво
Сьогоднішньої України

September 23 • October 7
23 Вересня • 7 Жовтня

The First Parish in Bedford 75 Great Rd, Bedford, MA 01730

The exhibition "Affirmation of Life. Art from today's Ukraine" was initiated by the community of the First Parish in Bedford (MA) and the Ukrainian Cultural Initiative with support from the Bedford Cultural District Partnership.

When planning our exhibition, we envisioned creating a collection for American viewers who have actively supported Ukraine since the beginning of the full-scale invasion. We aimed to gather in one space such works of art that could harmoniously fit into every interior or become its special emphasis. We call it "a reflection of the Ukrainian style". It will be experienced and recognized by the exhibition guests, who will get acquainted with the work of Ukrainian artists. Ukrainian visitors will find themselves in the atmosphere of a familiar world and the native beauty of their country.

Moreover, our challenge was to cover as many artistic trends as possible and to present them with gratefulness to the United States of America. The collection includes oil paintings by Oleksiy Bednoshey, Borys Eghiazaryan, and Nadiya Martynenko, enamels on copper by Tetiana and Serhiy Kolehko, pastels by Olha Omelchynyna, gouaches by Lyubov Minenko, "vytynanky" by Nataliya Huliayeva-Smahlo, Petrykivka paintings by Oksana Dovban, tapestries by Olha Pilyuhina.

We would like to express our sincere gratitude to Ellen Scheiner, Doris Smith and Christine Wojnar from The Galery@First Parish in Bedford for reaching out to us to organize the exhibition. With gratitude, we would like to emphasize that the selection of works of art and the design of the catalog were made possible with the support of the members of the renowned family of artists Seda Baroyants and Setrak Baroyants.

This catalog also contains photographs of the artists' work in retrospect, texts by art historians and reflections on art by Dr. Nataliya Proskura.

Together to Victory!

Виставка «Утвердження Життя. Мистецтво Сьогоднішньої України» була ініційована громадою американської Церкви First Parish of Bedford та Українською Культурною Ініціативою за підтримки Відділу Культурного Партнерства м.Бедфорд.

Плануючи нашу виставку, ми уявляли собі американських відвідувачів, які з початку повномасштабного вторгнення 2022 року діяльно підтримували Україну. Ми прагнули зібрати в одному просторі такі твори мистецтва, які могли б гармонійно вписатися в кожен інтер'єр, або ж стати його особливим акцентом. Саме цей акцент ми називаємо «проявом українського почерку». Його відчують та пізнають для себе гості виставки, знайомлячись з творами українських митців, натомість українські відвідувачі опиняться в атмосфері впізнаного світу рідної краси.

Нашим завданням було також максимально охопити наявні мистецькі напрями та з вдячністю представити їх в США. Добірка містить емалі на міді Тетяни та Сергія Колечків, олійні полотна Олексія Бедношея, Бориса Єгіазаряна, Надії Мартиненко, пастелі Ольги Омелчишиної, гуаші Любові Міненко, гобелени Ольги Пілюгіної, витинанки Наталії Гуляєвої-Смагло, Петриківські розписи Оксани Довбань.

Ми висловлюємо щире подяку Кріс Войнар, Доріс Сміс та Елен Шайнер від The Galery@First Parish у Бедфорді за довіру до нас як організаторів виставки. З вдячністю ми хотіли б підкреслити, що добір творів мистецтва та дизайн каталогу став можливим за участі представників славетної родини художників Седи Бароянца та Сетрака Бароянца.

Для більш широкого ознайомлення каталог також містить світлини творів митців у ретроспективі, тексти мистецтвознавців та роздуми про мистецтво Наталії Проскури.

Разом – до Перемоги!

World of Enamels: Tetiana and Serhiy Kolehko

The work of Tetiana and Serhiy Kolehko presented at the exhibition are made using the ancient technique of hot enamel.

The first information about enamel workpieces dates back to the 13th century BC. The most famous is the Byzantine work of the Golden Age of the X-XI centuries AD - beautiful pieces of jewelry, book bindings, glasses and crosses. Later, this technique developed most notably in France, especially in Limoges. Artwork by Georgian enamellers, artists from China and Japan are also well-known. The enamels of Serhiy and Tetiana Kolehko resemble jewelry and are as valuable as such. How is such work created? A copper plate is coated with a paint that resembles glass. After that, the plate has to be baked in a special oven from four to ten or even up to forty times, and then the fire plays its role as a magical purifier. There is a process of almost alchemical release of colors, revealing nuances, emphasizing transparent layers and further deepening the color combination. To work with this technique, you need to have a special talent. Knowledge and intuition control all creative processes, because if the artist loses it to the fire, the result would be devastating. Tetiana and Serhiy are wonderful artists. Their path to mastery took many years. In the early 1980s, they graduated from the Odesa Art College. Since then, they have been working in oil painting and graphics, exhibiting their work at Ukrainian and international exhibitions, and teaching international enamel courses.

Tetiana and Serhiy Kolehko refer to the best examples of world enamel and at the same time continue to develop their own style and the unique character of their work. Moreover, they have been working together for many years. That is why their enamels complement each other, personifying the unity of opposites that always exist in a real family and in true creativity. For "man and woman are one, one flesh and one spirit!"

Dr. Olesia Avramenko

Світ емалей Тетяни та Сергія Колецько

Tetiana Kolehko, Guardian Angel / Янгол-Охоронець, enamel on copper, 2001

Tetiana Kolehko, Fruits of Happiness / Плоди Щастя, 2011

Tetiana Kolehko, Guardian Angel / Янгол-Охоронець, enamel on copper, 2020

Твори Тетяни та Сергія Колецьків, представлені на виставці, виконані методом старовинної техніки гарячої емалі.

Перші відомості про вироби з емалі сягають 13-го століття до РХ. Найбільш відомими є Візантійські твори Золотого віку X-XI століть – прекрасні вироби ювелірного мистецтва, книжкові палітурки, келихи, хрести. Далі ця техніка найбільш помітно розвинулась у Франції, особливо в Ліможі. Знаними є витвори мистецтва грузинських емальєрів, митців з Китаю та Японії. Емалі Сергія та Тетяни Колецьків нагадують ювелірні сплави і є коштовними як ювелірні вироби. Як же їх створюють? Мідну пластину покривають фарбою, що нагадує скло. Після цього пластина має бути випечена в спеціальній печі від чотирьох до десяти, а то й до сорока разів, і тоді вже вогонь відіграє свою роль магічного очищувача. Відбувається процес майже алхімічного вивільнення кольорів, проявлення нюансів, підкреслення прозорих шарів і далі поглиблення комбінації кольорів. Щоб працювати в цій техніці треба володіти особливим талантом. Знання та інтуїція контролюють всі творчі процеси, бо якби митці програли вогню, результат виявився б руйнівним. Тетяна та Сергій – прекрасні митці. Їх шлях до майстерності тривав багато років. На початку 1980-х вони закінчили Одеське художнє училище. Відтоді працюють в олійній техніці, графіці, виставляли свої твори на Українських та міжнародних виставках, проводили міжнародні курси з емалі.

Тетяна та Сергій Колецьки звертаються до кращих зразків світової емалі та водночас продовжують виробляти власний стиль, своєрідні характери творів. Вони працюють разом впродовж багатьох років. Тому їхні емалі доповнюють одна одну, уособлюючи єдність протилежностей, які завжди існують у справжній родині та у справжній творчості. Бо «чоловік і жінка – одна справа, одна плоть і один дух!»

Доктор Олеся Авраменко

The work of Tetiana Kolehko gives the observer a feeling of joy, like contemplating a miracle with a gentle touch of the sun. Serhiy Kolehko's work requires thoughtfulness and may seem quite complicated at first. But after slowing down and discovering the symbolic images depicted in them, the viewer becomes an enchanted admirer.

Tetiana Kolehko, Joy of the Creation / Радість Творчості, enamel on copper, 2015

Let us turn to the iconographic work of Tetiana and Serhiy and have the luxury of neither opposing them nor comparing them. Let's look at them as we look at linden and oak trees, willow and grapes, as we look at the sun and feel the wind and how we unite all of this within ourselves. Observing these workpieces, we find ourselves thinking that a prayer is being created in our mind, containing the words and feelings it suggests.

In 2003, the couple created eleven enamel icons for the altar of St. Volodymyr's Church in Chersonesos. In the report on the installation of the artwork, it is striking that the parishioners, seeing the icons while they were still being installed, began to cross themselves in awe. They felt the power of the connection that we seek in the Christian tradition when we look into the eyes of the Holy One in the images and begin to feel His presence and support.

Tetiana Kolehko, Melodies Of The Wind / Мелодії Вітру, enamel on copper, 1995

Твори Тетяни Колецько дарують глядачеві відчуття радості від споглядання чуда, неначе від лагідного доторку до сонця. Твори Сергія Колецька потребують вдумливості, можуть спочатку здатися надто складними. Та притишивши крок і відкривши для себе зображені на них символічні образи, глядач залишається захопленим шанувальником.

Tetiana Kolehko, Chrysanthemum / Хризантема, enamel on copper, 2001

Звернімось до іконографічних творів Тетяни та Сергія. Дозволимо собі розкрити ані протиставляти їх одне одному, ані порівнювати. Погляньмо на них так, ніби ми дивимось на липу і на дуб; на вербу і виноград; як ми дивимось на сонце, і як відчуваємо подих вітру, і як ми це все поєднуємо всередині себе. Споглядаючи ці твори, ловиш себе на думці, що в тобі складається молитва – з притаманних їй слів та відчуттів.

В 2003-му році подружжя створило одинадцять емальованих ікон для іконостасу Храма Святого Володимира в місті Херсонес. У репортажі про монтування іконостасу вражає те, що вірні, побачивши ікони ще в процесі їх встановлення, починали трепетно хреститися, відчувши силу того спілкування, якого ми прагнемо у християнській традиції, коли дивись в очі Святому на зображенні і починаєш відчувати Його присутність та підтримку.

Serhiy and Tetiana Kolehko, Erzangel Michael, The Patron of Kyiv / Архистратиг Михаїл, Покровитель Києва, 2012, enamel on copper

It is in human nature to look up. But what about the opposite? In one of his works, Ukrainian writer Volodymyr Lys, wrote about the journey of one of his characters: "The sky looked at him with the eye of God." Therefore let's look up to the sky and see what it looks like for the Kolehchko family. Sky, snow, fields, birds, flowers, ocean, sea... Everything can inspire and turn into beauty caught in a painting.

Tetiana Kolehchko, *The First Snow* / Перший Сніг, enamel on copper, 1997

Looking at the next two paintings by Serhiy Kolehchko and peering at the images, symbols, figures and their clothing. I wonder who these wonderful people are, that celebrate life. Are they ancient or modern Ukrainian Greeks, Tatars, or perhaps the ancient Scythians who once lived on the lands where Ukraine is today?

Ukraine became a home to many people who nurtured apple trees and grapes, sang and danced while waiting to pick the harvest that gave them creative inspiration and affirmed their love for life. Only an artist can create such a miracle – by capturing a moment of the celebration of life and turning it into eternity, embodying it in the beauty of imperishable enamel.

Serhiy Kolehchko, *Music Overheard in the Garden. Spring* / Музика, Підслухана в Саду. Весна, enamel on copper, 2017

Serhiy and Tetiana Kolehchko are both laureates of the Kateryna Bilokur State Prize (2017) and have participated in more than 100 solo and joint exhibitions in Ukraine and around the world: in Ukraine, in particular, in the "Ukrainian House", in exhibition hall in St. Sophia of Kyiv; in Italy (1999), in Germany (2001), one of which was in the Enamel Museum of Himmerod Abbey, in the National Museum of Art of Serbia (2008), on the premises of the United Nations Office in France (2010), in Trinity Church in Boston (2023). The work of Tetiana and Serhiy Kolehchko are in the collections of many museums around the world (Ukraine, Italy, Germany, USA) and private collections (Argentina, Canada, Germany, USA, Turkey, Ukraine, Japan, and others).

Serhiy Kolehchko, *Diptych, Sea Colored Sky* / Небо Кольору Моря, enamel on copper, 2008

Людині притаманно дивитися вгору. А як буває зворотно? Український письменник Володимир Лис в одному з своїх творів, оповідаючи про подорож одного з героїв, написав: «Небо дивилося на нього оком Бога». То ж звернемося до неба і подивімося, яке воно для подружжя Колечок. Небо, сніг, простори, птахи, квіти, океан, море... Все може надихати і перетворюватися в «пійману» на картині красу.

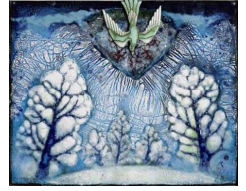
Serhiy Kolehchko, *Winter/ Зима*, enamel on copper, 2015

Роздивляючись наступні дві картини Сергія Колечка, вдивляючись в образи, символи, постаті та їх вбрання, я задаюся питанням – хто ці чудові люди, що святкують життя? Чи це прадавні, чи сучасні українські греки, чи татари, чи, можливо, старовинні скіфи, що колись жили на тих землях, де сьогодні Україна? Україна є домом для багатьох народів, що плакали яблуні та виноград, співали й танцювали, очікуючи та збираючи урожай, даруючи натхнення для творчості, утверджуючи любов до життя. Лишень художник може створити таке чудо – захопити мить свята життя і перетворити її у вічність, втіливши в красі нетлінної емалі.

Serhiy Kolehchko, *Music Overheard in the Garden. Summer / Музика, Підслухана в Саду. Літо*, enamel on copper, 2017

Сергій та Тетяна Колечки є лауреатами премії імені Катерини Білокур (2017). Брالی участь у більш ніж 100 персональних та спільних виставках в Україні та світі. В Україні, зокрема, в «Українському Домі», виставковій залі в Софії Київській, в Італії (1999), в Німеччині (2001) в музеї Емалей Абатства Гіммерод, в Національному музеї Мистецтв Сербії (2008), у приміщенні офісу ООН у Франції (2010), у Триніті Церкві в Бостоні (2023). Твори Тетяни та Сергія Колечиків знаходяться в збірках багатьох музеїв світу (Україна, Італія, Німеччина, США) та в приватних колекціях (Аргентина, Канада, Німеччина, США, Туреччина, Україна, Японія та інші).

Serhiy Kolehchko, *Diptych, Sea Colored Sky* / Небо Кольору Моря, enamel on copper, 2008

Today, Tetiana and Serhiy Kolehchko live and work in Ukraine. They recently had an exhibition in Kyiv. They also are excellent painters who have expanded their palette to enamel, reviving ancient creative tools and continuing the path of their outstanding teacher Oleksandr Borodai, who had the courage to revive this ancient art in Ukraine during Soviet times. The Kolehchko couple continues their important mission in their homeland, despite the circumstances, affirming the victorious power of life!

Question to the Artists: "What would you like to say to the American visitors of the exhibition"?

Tetiana Kolehchko: "I want to thank the Americans for their support and assistance to Ukraine in this difficult time. I am very glad to have the chance to introduce my art. No matter where we live, we have a similar reaction to the beautiful and the ugly. We love the warmth that arises when we meet our friends and relatives, and we grieve the losses. So I think my work will be understood even across the ocean, because we have common values and joys!"

Serhiy Kolehchko: "Nowadays, it is hard to be present at the exposition of our art work, to communicate with the audience and to talk about the modern art of Ukraine, about our feelings and our current reality. But I am sure that our work will tell you something about our worldview, and you will get feelings of warmth and appreciation of this part of our culture. It is known that art is a universal language in which people all over the world communicate, feel and understand and also are enriched spiritually. It is also important for us to express our gratitude to you, the Americans, for supporting us in defending our bright, life-affirming ideals, in protecting our very ancient culture, the now greatly endangered lives of our people and the very existence of our country. I especially thank Mrs. Natalka Proskura and her husband, Mr. Vlad Shapiro. Their devotional attitude and love for Ukraine and its culture made it possible to introduce you to this small part of our work. May communication with our art make you feel our gratitude and bring joy to your souls."

Сьогодні Тетяна та Сергій Колечки живуть та працюють в Україні. Нещодавно відбулася їх виставка в Києві. Вони є чудовими живописцями, що розширили свою палітру і на емаль, відроджуючи давні творчі інструменти, розвиваючи шлях їх видатного вчителя Олександра Бородая, що ще в совєцькі часи мав мужність відроджувати в Україні це давнє мистецтво. Подружжя Колечиків продовжує свою важливу місію на Батьківщині, незважаючи на обставини, стверджуючи переможну силу життя!

Наше питання до художників: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Тетяна Колечко: «Хочу подякувати американцям за підтримку і допомогу Україні у цей важкий для нас час. Дуже рада нагоді познайомити зі своєю творчістю. Я впевнена, що де б ми не жили, ми, люди, однаково реагуємо на прекрасне або потворне, любимо тепло зустрічей з друзями і родичами, сумуємо за втратами. То ж, я думаю, мої твори будуть зрозумілими на іншому боці Землі, бо ми маємо спільні цінності і радості!»

Сергій Колечко: «Нажаль, зараз нам складно бути присутніми на експозиції наших мистецьких творів, поспілкуватися з глядачами, розповісти про сучасне мистецтво України, про свої відчуття нашої сучасної реальності. Але я впевнений, що наші твори трохи познайомлять Вас з нашим світосприйняттям та Ви відчуєте світле ставлення до цієї частинки нашої культури. Адже відомо, що мистецтво – це універсальна мова, якою спілкуються, відчують та розуміють люди всього світу, стаючи духовно багатшими. Також для нас важливо висловити подяку Вам, американцям, за підтримку нас, українців у відстоюванні наших світlich життєстверджуючих ідеалів, у захисті нашої дуже давньої культури, життів наших людей, які зараз знаходяться в дуже сильній небезпеці та й взагалі в існуванні нашої країни. Особливу вдячність висловлюємо пані Наталці Прокурі та її чоловікові, пану Владу Шапіро. Завдяки їхньому подвижницькому ставленню та закоханості в Україну та її культуру стало можливо познайомити Вас з цією невеличкою частиною нашої творчості. Нехай спілкування з нашим мистецтвом дасть Вам відчуття нашої вдячності та принесе у Ваші душі радість».

Borys Eghiazaryan. Ukrainian artist from the Armenian mountain tops

Борис Єгіазарян – український художник з вірменських вершин.

*It snowed all night
I was a little scared
How I survive winter without a coat.
And in the morning it turned out that all night
White asters fell from the sky to the ground.
Because it's summer now...*

B. Eghiazaryan

Joy (from the "Pomegranate Orchard" series) / Радість, з циклу «Гранатовий Сад», oil on canvas, 2003

We met under rather difficult circumstances. It was 2014, as the massacres on the Maidan had begun in Ukraine. Serhiy Nigoyan, a bright young Ukrainian-Armenian with a childlike face, was exclaiming the poems of the famous Ukrainian poet, Shevchenko, while staying on the barricades in Kyiv.

A Wheel Inventor with his Wife / Винахідник Колеса з Дружиною, oil on canvas, 2013

A Bouquet / Букет, oil on canvas, 2006

I asked Borys Eghiazaryan if I could publish this farewell note in the Ukrainian Christian newspaper Nasha Vira and received permission. This is how our communication began. I listened to interviews with the artist, admired his courage, wisdom and ability to find a home in a new land and the necessity to be generous for good. Following the work of Borys Eghiazaryan, I saw the miracle of creating Ukrainian art with an Armenian heart. Here is what the current head of the Ukrainian PEN Club, A. Kurkov, writes about Borys Eghiazaryan: "...Borys has been writing almost all his life. More often with a brush and paints, less often with a pen. But either with pen on paper or paints on canvas, he writes the same stories – stories about his world, about the past of this world, and about its present. As Borys's paintings are filled with romantic and biblical symbolism, his literary works are more concrete and, despite their laconicism, convey a more complex meaning of the same micro-universe, where the history of an entire nation becomes the history of one person and vice versa.

In 1988, the national liberation movement began in Armenia. Like many other members of the young creative elite, Borys put aside his personal plans and hopes as well as his brushes and canvas and entered politics. Together with like-minded people, he prepared his homeland for independence and participated in the work of the Karabakh Committee. Together with other activists and members of the committee, he was arrested and thrown into prison. He went through the circles of hell but did not break... Even when his studio with almost all the work he had written over fifteen years of his life was burned in Yerevan, he stayed strong.

The Soviet Union was falling apart. Suddenly, prisons began to open their doors. He was released just as the military confrontation with the already demoralized but still strong Soviet Army began. It was also the beginning of the civil war between the past and the future.

*Всю ніч ішов сніг,
Я трохи злякався,
Як перезимую без пальта.
А зранку виявилось, що всю ніч
З небес на землю сипалися білі айстри.
Бо зараз же літо...*

Б.Єгіазарян

Full Moon / Повний Місяць, oil on canvas 2015

Маєстро Борис Єгіазарян – український художник, який народився та виріс у Вірменії, належить до давно знамих митців України і для нас є великою честю представити його акварелі та олійний твір на виставці в Бедфордї.

Quartet / Квартет, oil on canvas, 2015

Один з фільмів про нього, – «Садї Бориса Єгіазаряна», – починається його такими словами: «Шовечора проси прощення у Бога, наче це твій останній день. А твори щодня так, наче перед тобою – вічність».

A Pomegranate / Гранат, watercolor, 2017

Наше знайомство відбулося за досить складних обставин. То був 2014 рік, в Україні почалися масові вбивства на Майдані. Сергій Нігойан (український вірменин), світла молода людина з іще недавно дитячим обличчям читав поезію Шевченка. Його застрелили, бо ворог любить символи... Пан Борис написав прощальне слово і підтримував, як тільки міг, родину хлопця.

Home-City / Дім-Місто, oil on canvas, 2016

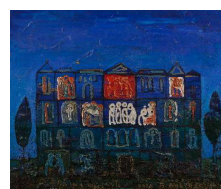
The White Music / Біла Музика, oil on canvas, 2017

Я запитала, чи можу опублікувати ці слова прощання в українській християнській газеті «Наша Віра» й отримала дозвіл. Так почалося наше спілкування. Я слухала інтерв'ю з митцем, захоплювалася мужністю, мудрістю та вмінно знайти дім на новій землі, потребі бути щедрим на добро. Стежачи за творчістю Бориса Єгіазаряна, я бачила чудо створення українського мистецтва з вірменським серцем.

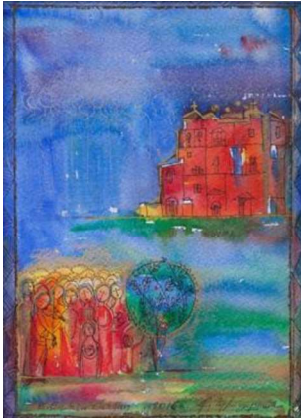
Ось як пише про Бориса Єгіазаряна нинішній голова українського ПЕН-клубу А.Курков: «...Майже все життя Борис пише. Частіше пензлем та фарбами, рідше – ручкою. Але і ручкою на папері, і фарбами на полотні він пише одні і ті самі історії – історії про свій світ, про минуле цього світу, про його теперішнє. Якщо картини Бориса наповнені романтичним та біблійним символізмом, літературні його твори більш конкретні і, незважаючи на лаконізм, передають більш складний зміст того самого мікро-всесвіту, де історія цілого народу стає історією однієї людини і навпаки...

1988 року у Вірменії розпочався національно-визвольний рух. Як і багато інших представників молодшої творчої еліти, Борис відклав у бік свої персональні плани і надії, відклав свої пензлі та полотна і пішов у політику. Разом з однодумцями він готував свою Батьківщину до незалежності, брав участь у роботі комітету «Карабах». Разом з іншими активістами і членами комітету його заарештували і кинули до в'язниці. Проїшов свої кола пекла, але не зламався... Навіть тоді, коли в Єревані спалили його майстерню з майже усіма написаними за п'ятнадцять років життя роботами, не заплавав, стримав сльози...

Радянський Союз розвалювався. Раптом в'язниці почали відкривати двері. Його випустили якраз тоді, коли почалося військове протистояння з вже деморалізованою, але ще сильною Радянською Армією. Почалася і громадянська війна між минулим та майбутнім...

The Pomegranate Tree. Dedicated to composer Valentin Sylvestrov / Гранатове Дерево. Присвята композитору Валентинові Сильєстрову, oil on canvas, 2017

As a commander, Borys defended the border with volunteers from his mountain village of Aparan. The artist did not pick up a brush for more than three years. When he returned to the studio, he could not draw. And then he created these short stories. By returning to his childhood through writing, he returned to life and creativity.

That happened a long time ago in another country. In his other country. Now this other country, his native Armenia, is in his heart and memory. He became a Ukrainian artist from Kyiv with a quarter-century of experience, a philosopher, poet, writer, without whose creative voice the world of Ukrainian culture would be incomplete. It is thanks to this "otherness" in his heart that he is able to surprise us with his paintings, his thoughts and actions, his faith in goodness and in people, and with his short stories in which there is more poetry than prose." Andriy Kurkov (From the preface to the book: Borys Eghiazaryan – Forty Springs. Poems and Stories. Lviv, Stryi Lev Publishing House, 2018. - 104 p.)

Celestial Chorus / Небесний Хор, watercolor, 2016

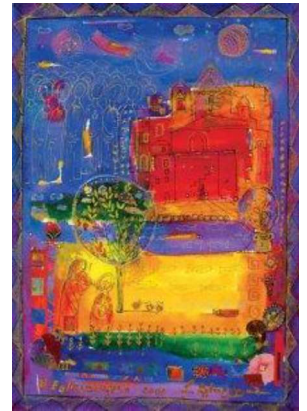
Borys Eghiazaryan was very kind to give us the opportunity for personal communication and when asked which museums exhibit his work: "First of all, and most importantly, one work that is very dear to me is in the White House Museum in America. The former Ukrainian ambassador to America presented this work to President Biden's assistant.

A Couple in a Boat With Music Ashore / Двоє в Човні, а на Березі Музика, oil on canvas, 2010

Як командир, Борис із добровольцями свого гірського селища Апаран захищав кордон. Художник не брав пензля до рук більше ніж три роки. Повернувшись до майстерні, він не міг писати. І тоді створив ці новели. А, повернувшись через письмо у своє дитинство, він повернувся і до життя, і до творчості. Це було давно.

Це було в іншій країні. В його іншій країні. Тепер його інша країна – рідна Вірменія – у нього в серці і пам'яті. Тепер він український художник, киянин зі стажем у чверть століття, філософ, поет, письменник, без творчого голосу якого світ української культури буде неповним. Саме завдяки цій «іншості», що є в його серці, він дивує нас своїм живописом, своїми думками і вчинками, своєю вірою в добро і людей, новелами, в яких поезії більше, ніж прози». Андрій Курков (З передмови до книги: Борис Егіазарян – Сорок Джерел. Вірші та оповідання. Львів, Вид-во «Старого Лева», 2018. – 104 с.)

Armenia, an Ancient Church and Violin Music in Front / Вірменія Древній Храм, і Скрипінна Музика Перед Храмом, watercolor, 2001

Борис Егіазарян подарував нам можливість особистого спілкування і так відповів на питання про те, в яких музеях знаходяться його роботи: "По-перше і найголовніше: одна дуже дорога для мене робота знаходиться в музеї Білого Дому в Америці. Цю роботу колишній посол України в Америці подарував помічниці Президента Байдена.

The Inventor of the Wheel. Or. Good Morning, Mr.Artist / Винахідник Колеса. Або. Доброго Ранку, Пане Художнику, oil on canvas, 2010

Eventually, the painting became the property of the White House Museum. Many of my paintings are in museums in France, Sweden, Switzerland, and Italy. Very interesting large artworks belong to the collections of the National Museum of Armenia, the National Museum of Ukraine, and are presented in the Kyiv Art Gallery. A large exhibition is currently taking place in Italy, and there have been many successful exhibitions in France, Armenia and the United States (including New York)."

Question to the Artist: "What would you like to say to the American visitors of the exhibition?"

Borys Eghiazaryan: "First of all, I thank all Americans and President Biden for the great support that Ukraine has received.

I also have a request to the American people. A request from me personally as an artist, as a representative of the artistic community, and as a Ukrainian politician (I am active in politics): We are asking you to provide Ukraine with airplanes!

We need airplanes so that the war does not last so long, so that the war is not so cruel, so that our mothers, children, soldiers, civilians do not die... so that it stops as soon as possible. Because airplanes mean the lives of our people!

I appeal to Americans who come to the exhibition: Convey to President Biden and their representatives my appeal about our great need for airplanes! And let them not be afraid that we will use these planes to bomb Russia, no! We will use these planes to drive them out of Ukraine. If America gives us airplanes, other countries will be ready to give us airplanes.

Let the American authorities help us so that we can win during this year. And it will be our common victory".

Зрештою, картина перейшла у власність музею Білого Дому. Багато моїх картин знаходяться в музеях Франції, Швеції, Швейцарії, Італії. Дуже цікаві великі роботи належать, зокрема, збіркам Національного музею Вірменії, Національного музею України, представлені в Київській Картинній Галереї. Зараз відбувається велика виставка в Італії, було багато успішних виставок у Франції, Вірменії, США (зокрема в Нью-Йорку)).

Наше питання до художника: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Борис Егіазарян: «По-перше, я дякую всім американцям та президенту Байдену за цю велику підтримку, яку отримала Україна.

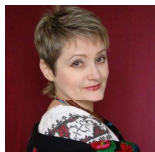
Ще я маю прохання до американського народу. Прохання особисто від мене як митця, як представника мистецької спільноти і як українського політичного діяча (а я є активним в політиці): ми дуже-дуже просимо надати Україні літаки! Для того, щоб війна не тривала так довго, для того, щоб війна не була такою жорстокою, щоб не гинули наші матері, дітки, воїни наші, мирне населення... для того, щоб це припинилося якомога швидше – нам потрібні літаки. Бо літаки – це життя наших людей!

Я прошу, щоб американці, які прийдуть на виставку, передали Президенту Байдену та своїм представникам влади мій заклик про нашу велику потребу в літаках! І нехай не бояться, що ми цими літаками полетимо росію бомбити. – Ні! Ми будемо цими літаками їх гнати з України. Якщо Америка дасть нам літаки, то й інші країни будуть готові дати літаки. Ну, й щоб танки, яких нам так багато дали – щоб вони не були знищені, а працювали, то для цього нам потрібні літаки.

Нехай влада Америки допомагає нам так, щоб Перемога була в цьому році. І це буде наша спільна Перемога».

„Berehyni“ by Nadiya Martynenko

Nadiya Martynenko is a well-known Ukrainian artist with her own distinctive style. We are very pleased that the Bedford audience will have the opportunity to enjoy her art.

Born in Chernihiv region, Ms. Martynenko has been painting since childhood and studied at the Crimean Samokysch Art School's, painting and pedagogical departments. She was awarded a medal of the Ministry of Culture. In 2018, Nadiya Martynenko became a laureate of the Mykhailo Kotsiubynskyi Prize. She currently lives and works in Chernihiv.

A Fantasy / Фантазія, oil on canvas, 2017

In an interview, Nadiya Martynenko talked about the constant need to improve herself and look for new directions, images, and new artistic means. Here are her words: "We think with images, connecting the past with the present, the present with the future, flying with our thoughts in time and space. But these images are not concrete, and perhaps they should not be, given our imperfections. The ethnic image connects us with the vibrations of the Nation, with the ethnic group, and with the Earth of this ethnic group, which may be essential for this Earth, as well as our peace of mind and health."

Brown Eyes, Black Eyebrow / Копії Очі, Чорні Брови, oil on canvas, 2013

The themes of the family, of "Berehynia" (the word "Berehynia" comes from "berehty" (Ukr.) – "to guard", "to protect", "to keep" and is used for a female person; it has no direct match in English), and of native nature – are themes the artist has addressed throughout her career. Each of her works is illuminated with love, warmth, attention to symbols, wisdom and gentleness of the artist, who is a guardian of the traditions of her native land.

The Sunflowers / Соняхи, oil on canvas, 2004

«Берегині» Надії Мартиненко

Надія Мартиненко – добре znana українська художниця з власним особливим стилем. Нам дуже приємно, що глядачеві у Бедфордї пощастить доторкнутися до її мистецтва.

A Bouquet / Букет, oil on canvas, 2009

Пані Мартиненко народилася на Чернігівщині, з дитинства малювала, здобула освіту художника у Кримському художньому училищі імені Самокиша на живописно-педагогічному відділенні. Нагороджена медаллю Міністерства культури. У 2018 році Надія Мартиненко стала лавреатом премії імені М.Коцюбинського. Наразі живе і працює в місті Чернігів.

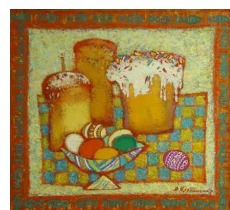
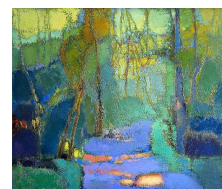
Divia. The Goddess Of A Young Moon / Дівія. Богиня Молодого Місяця, oil on canvas, 2023

У своїх інтерв'ю Надія Мартиненко розповідає про сталу потребу вдосконалюватися і шукати нові напрями, образи, нові мистецькі засоби. Ось її слова: «Ми думаємо образами, з'єднуючи в них минуле з сьогоденням, сьогодення з майбутнім, літаючи думками в часі і просторі. Та образи ті не є конкретними, а, можливо, й не мають бути конкретними, враховуючи нашу недосконалість. Етнічний образ з'єднує нас з вібраціями Народу, Етносу, з Землею цього етносу, що, певно, дуже потрібно цій Землі та нам для душевного спокою та здоров'я».

Теми родини, Берегині, тема рідної природи – до них впродовж свого творчого шляху звертається художниця. Кожен з її творів осяяний любов'ю, теплом, увагою до символів, мудрістю і лагідністю майстрині, яка сама є Берегинею традицій рідної землі.

A Blue Ribbon / Блакитна Стрічка, oil on canvas, 2008

Let's look first at things in the house. In "Easter" still life, we see not only a traditional Ukrainian Easter cake, on one of which a candle brought from the church is burning and the Easter eggs nearby, but also a triangle and fish. Knowing the symbolic meaning of these images helps us appreciate the significance of this piece.

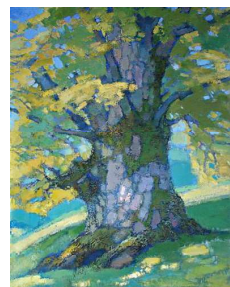
Easter Still Life / Великодній Натюрморт, oil on canvas, 2012

Another still life, "Trypillian Views," is also full of symbols: there is a fish, patterns symbolizing the infinity of life, the life spiral, life's intertwining, and, as the whole world knows, the red viburnum as a symbol of Ukraine.

If we imagine stepping away from the table to the outside of the house, we will meet children who are growing up happily, parents who are looking at them and hoping for the best for their future, and gray-haired grandparents who are the manifestation of Yin and Yang for the artist.

Family / Цім'я, oil on canvas, 2019

Moving on, we find ourselves in a forest, in a meadow, marveling at the landscapes, the ancient oaks of Ukraine, to which a separate cycle of the artist is dedicated.

In the forest near the stream we will find the Lost Thing.

The Silent Witness (Mezyn Oak) / Мовчазний Свідок (Мезинський дуб), oil on canvas, 2009

Звернімось спершу до того, що є в домі. Якщо розглядати «Великодній» натюрморт, то побачимо не лише традиційні українські Паски, на одній з яких горить принесена з Церкви свічка, та крашанки поряд, а й символічні трикутник й риби, значення яких помітно поглиблює сприйняття цього натюрморту.

Trypil Pattern / Трипільські Взори, oil on canvas, 2014

Інший натюрморт – «Трипільські взори» тек насичений символами – тут є риба, візерунки, що символізують безкінечність життя, життєву спіраль, життєві переплетення та, – як уже увесь світ знає, – червону калину як символ України.

Yin and Yang / Інь і Янь, oil on canvas, 2006

Якщо сходинками уяви переноситися від столу з натюрмортом надвір, то ми зустрінемося і з дітьми, які щасливо ростуть, і з батьками, що, дивлячись на них, сподіваються на їхнє добре майбуття. Ми зустрінемо також сивих бабусю з дідусем, які для художниці є проявленням Інь та Янь...

Ідучи далі, ми опинимося у лісі, у лузі, будемо чудуватися пейзажами, старовинними дубами України, яким присвячено окремий цикл мисткині.

У лісі біля струмка ми знайдемо «Загублену річ».

The Lost Thing / Загублена Річ, oil on canvas, 2013

The image of a woman, a “Berehynia”, has a significant place, perhaps even a culminating value in Nadiya Martynenko's work, because in her opinion: “The Ukrainian Woman is the Protector of the Family, the Protector of ancestral and family traditions, and sometimes the head of the family.”

Triptych “Berehynia” / Триптих “Берегиня”, oil on canvas, 2019

Around the 2010s, the artist researched traditional ancient costumes from different regions of Ukraine and created a series of women with headdresses. This cycle was successfully presented at many exhibitions in Ukraine. One of the works found its home in the Taras Shevchenko Museum in Toronto, Canada.

Ruta / Pyra, oil on canvas, 2020

This is how Nadiya Martynenko puts it: “Berehynia” is essentially an image of the Mother. The Mother of all living things, caring, loving, fair, who can help, and sometimes just guide and suggest the right decision. Women have long preserved and passed on to the next generations the knowledge of living happily on Earth, of loving themselves, their husbands, children, and nature; of building harmonious relationships with others, i.e. of how the universe works and how all living beings on Earth interact with each other.

Sadness / Сум, oil on canvas, 2022

Зображення жінки, Берегині посідає значне місце, можливо навіть має кульмінаційне значення для творчості Надії Мартиненко, бо на її думку: «Українська Жінка – Берегиня Роду, Берегиня родових і сімейних традицій, а іноді й голова Роду». Приблизно у 2010-х роках художниця досліджувала традиційні старовинні вбрання з різних регіонів України і створила цілий цикл жінок з головними уборами.

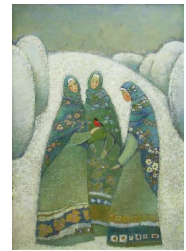
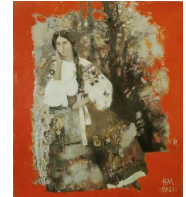
Tradition and Modernity / Традиція і Сучасність, oil on canvas, 2020

Цей цикл був успішно представлений на багатьох виставках в Україні. Одна з робіт знайшла свій дім у музеї Т.Шевченка в Торонто (Канада).

Stories from the Past / Сюжети з Минулого, oil on canvas, 2021

Ось як висловлюється Надія Мартиненко: «Берегиня за своєю суттю – це образ Матері. Матері всього живого, турботливої, люблячої, справедливої, яка може допомогти, а іноді просто скерувати та підказати правильне рішення. Жінки здавна зберігали й передавали наступним поколінням знання про те, як щасливо жити на Землі, про те, як любити: себе, чоловіка, дітей, природу; як вибудовувати гармонійні відносини з навколишніми, тобто про те, як влаштований Всесвіт, і як взаємодіють між собою всі живі істоти на Землі.

Bullfinch / Снігирь, oil on canvas, 2012

The image of “Berehynia” is as endless as life itself; it carries ancient knowledge and wisdom, and is filled with new information and new energies! Just as a river flows – sometimes narrowing to avoid obstacles, sometimes spreading along the banks when it overflows – so the “Berehynia” in the soul of every woman needs to know where to direct her energy.”

Nadiya Martynenko has participated in more than 50 solo and joint exhibitions in Ukraine and abroad (Austria, Israel, Canada, Germany, Turkey). Her solo exhibition “Being of the Sacred” in 2019 at the Taras Shevchenko Museum became one of the landmark events in Kyiv's art scene.

Nadiya Martynenko's artworks are kept in museums in Chernihiv, Chernivtsi, Odesa, Toronto, and in private collections around the world (Austria, Brazil, Canada, France, Germany, Israel, Italy, Poland, Spain, Turkey, Ukraine, the United Kingdom, and the USA).

Question to the Artist: “What would you like to say to the American visitors of the exhibition?”

Nadiya Martynenko: “I would like to thank the people of the United States for their support in our fight against the Russian aggressor. I would also like to add an important thing: In my opinion, the best way to know a nation and its traditions is through its culture. Culture is the unifying source of understanding between peoples.”

Тема Берегині нескінченна, як саме життя, вона несе в собі стародавні знання і мудрість, наповнюється новою інформацією та новими енергіями! Як річка тече: то звужуючись, обходячи перешкоди, то розтікаючись по берегах, коли переповнюється – так і Берегиня в душі кожної жінки потребує знання того, куди спрямовувати свою енергію».

Надія Мартиненко брала участь у більш ніж 50-ти персональних та спільних виставках в Україні та за її межами (Австрія, Ізраїль, Канада, Німеччина, Туреччина). Персональна виставка «Буття Сакрального» в 2019 році в музеї Т. Шевченка стала однією із знакових подій у мистецькому Києві.

Твори Надії Мартиненко знаходяться у музеях Чернігова, Чернівців, Одеси, Торонто та в приватних колекціях по всьому світі (Австрія, Бразилія, Велика Британія, Канада, Ізраїль, Італія, Німеччина, Польща, США, Туреччина, Україна, Франція та ін.).

Наше питання до художниці: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Надія Мартиненко: «Хочу подякувати народу США за підтримку в нашій боротьбі з російським агресором, а також хочу додати, на мій погляд, важливу річ, що найкраще пізнання народу, його традицій – це культура, що є тим об'єднуючим джерелом порозуміння народів».

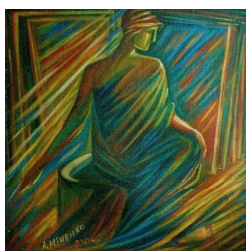
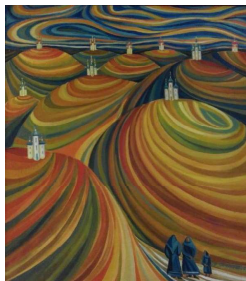

It is a great joy for us to have the opportunity to show at least a tiny part of the work of the Ukrainian artist Lyubov Minenko at the Bedford exhibition.

Lyubov Minenko's artistic range is very wide. It's roots were in her childhood: She was born and grew up in the historic Ukrainian city of Kaniv, listening to stories about the past and marveling at the mountains, wind, and the Dniro River. Lyubov Minenko's formation as an artist took place under the guidance of such significant figures in the history of Ukrainian culture as T. Yablonska and D. Lider. She worked as an artist in the theater. Her extensive exhibition period started in the 1990s. Today, Lyubov Minenko works in oil and watercolor, as well as fabric collages. She also teaches at the Kaniv School of Culture and Arts. We are pleased to present some of her gouaches.

Our Mountains / Наші Гори, oil on canvas, 1994

The Ukrainian philosopher and dissident Yevhen Sverstiuk was one of the admirers of Lyubov Minenko's work, and considered her exhibitions to be celebratory events: "Her works penetrate into the depths of the ages; it is difficult to attribute them to any specific time period. It is impossible to say that she runs away from the clock hand - she is somewhere outside of it."

She / Вона, oil on canvas, 2004

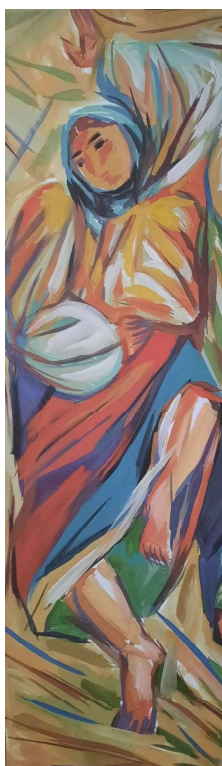
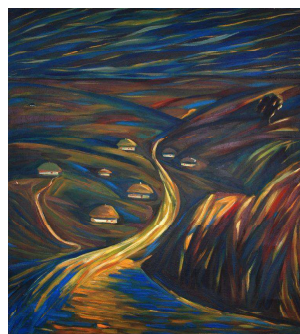
Для нас є великою радістю показати на виставці в Бедфорді гуаші Любови Міненко - бодай децицію з її яскравого доробку.

Любов Міненко народилася і виросла в історичному українському місті Канів, вслухаючись в історії про старовину та чудуючись горами, вітром, Дніпром. Її становлення як художниці відбулося під керівництвом таких знакових постатей в історії української культури як Т.Яблонська та Д.Лідер. Працювала художником в театрі, а в 90-х роках минулого століття для неї почалася яскрава виставкова пора. Наразі Любов Міненко працює в техніці олії, акварелі, вона є автором колажів з тканини, викладає в Канівському училищі культури та мистецтв.

The Prayer / Молитва, oil on canvas, 2022

Український філософ, дисидент Євген Сверстюк належав до шанувальників творчості Любови Міненко, вважав її виставки святом і казав так: «Її роботи проникають у глибину віків, їх важко зарахувати до якогось часу. Не можна сказати, що вона втікає від годинникової стрілки, — вона десь поза нею».

Night over Kaniv / Канівська Ніч, oil on canvas, 2003

Lyubov Minenko is the laureate of the Vasyl Stus Prize (2013) and has had numerous solo exhibitions. In 2018, the book "Minenko" was published by Polina Limina at the "Chervone i Chorne" (Red and Black) Publishing House. It contains a biography of the artist and an analysis of many aspects of Lyubov Minenko's work: the peculiarities of her landscapes, portraits, collages, and typical images. Lyubov Minenko's works are shown in many museums in Ukraine and are part of private and public collections in such countries as Croatia, Iran, Austria, Germany, France, and the United States.

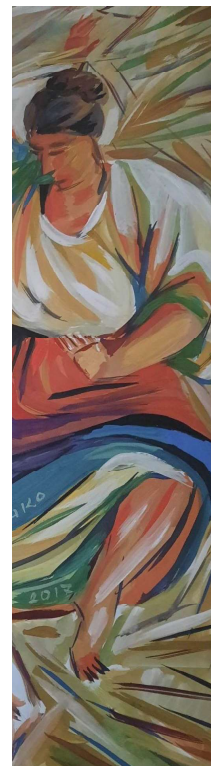
Question to the Artist: "What would you like to say to the American visitors of the exhibition?"

Lyubov Minenko: "Thank you for visiting the exhibition and supporting Ukraine. Art is a special world that is so essential not only to those who create it, but also to those who immerse themselves in it. It is the highest area of our spirituality, without which humanity would simply degrade. Art is like oxygen. It makes everyone feel comfortable. Comfortable in their individual existence and comfortable in communicating with others. Art unites people."

Любов Міненко є лауреатом Премії імені Василя Стуса (2013), мала численні персональні виставки. У 2018 році за авторства Поліни Ліміної у видавництві «Червоне і чорне» була видана книга «Міненко». В ній, окрім біографії художниці, подано аналіз багатьох аспектів її творчості: особливості пейзажів, портретів, колажів і типових образів. Твори Любови Міненко зберігаються у багатьох музеях України, а також у приватних та державних колекціях таких країн, як Австрія, Іран, Німеччина, США, Франція, Хорватія.

Наше питання до художниці: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Любов Міненко: «Дякую Вам, що завітали на виставку і підтримуєте Україну. Мистецтво – це особливий світ, який так необхідний не лише тому, хто його творить, а й тому, хто в нього занурюється. Це найвища область нашої духовності, без якої людство просто деградувало б. Мистецтво – неначе кисень. У ньому кожна людина почувається комфортно. Комфортно в окремій бутті і комфортно в спілкуванні з іншими. Так мистецтво об'єднує людей».

There are paintings that you want to look at. They captivate you so you want to look for a long time, feeling calm, as if you were breathing in the scent of the flowers depicted in them or listening to the lazy hum of bees near a blossoming apple tree. Looking at a beehive in an apple orchard, you dream of the harmony of the world and are happy to see it realized.

There are also paintings that make you feel like you're in a Paris café with a cup of coffee or a glass of wine. You can imagine yourself talking to the old Parisian artists and mentally asking them about how it was in their time. What was Paris like? What was the world like? What delighted and depressed them back then? Sometimes you dream about the next meeting with friends who are scattered around the world but are very close to you in your mind.

Bee-garden / Пасіка, oil on canvas, 2022

These are the thoughts that arise when you contemplate the works of the artist Oleksiy Bednoshey. And you realize that the artist – the son of a famous father, the artist Danylo Bednoshey – was born into a family that enriched the world with beauty and was called on to multiply this beauty himself. Oleksiy Bednoshey immerses us in a melodic mood with every brushstroke.

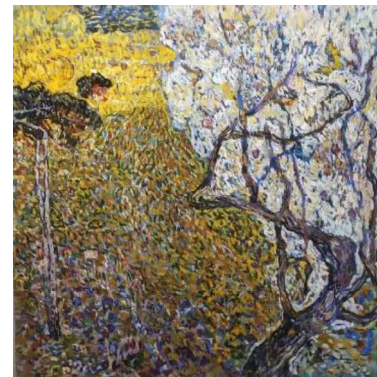
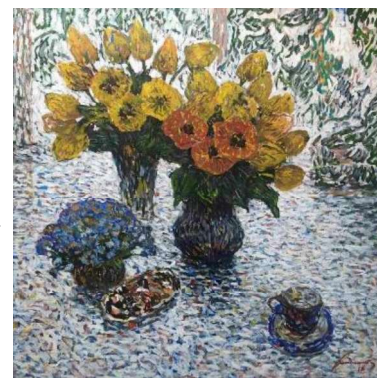
Talk / Вечірня Розмова, oil on canvas, 2016

Є картини, на які хочеться дивитись. Дивитись довго, відчувачи спокій, неначе вдихаючи аромат зображених на них квітів чи вслухаючись в бджолиний затишний гул біля квітучої яблуні. Дивлячись на вулик в яблуневому саду, мрієш про гармонію світу і радієш, що є бачиш її втілення.

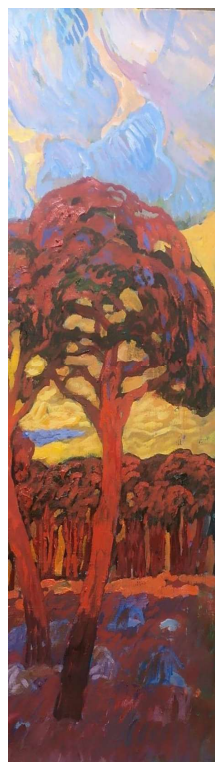
А є такі картини, що дивлячись на них, опиняєшся в Парижі в кав'ярні – з філіжанкою кави чи келихом вина. І можеш увітати себе за розмовою з паризькими художниками, подумки «розплитувати» їх, як то воно було в їх часи? Яким був Париж, світ – тоді? Що тоді радувало і що пригнічувало? А буває, мрієш про наступну зустріч з тими друзями, що розкидані далеко по світах, але подумки зовсім поруч.

Spring Flowers / Весняні Квіти, oil on canvas, 2018

Такими є думки, що охоплюють при спогляданні творів художника Олексія Бедношея. І розумієш, що художник, син знаного батька, художника Данила Бедношея, народившись у родині, що збагачувала світ красою, сам покликаний цю красу множити.

Crimea / Крим, oil on canvas, 2003

The rhythms and vibrations of his paintings create real music of a blooming garden around us - it's a symphony of his favorite Ukrainian nature! The artist himself says that even though military themes are not alien to his work, now he wants to express only the beauty of his homeland in his work.

I would like to share the artist's remarkable opinion. During our conversation, I asked him about his teachers. And I received an unexpected answer (for me as a mathematician): "A teacher for an artist may not necessarily be the one who 'takes the hand and leads'. Teachers can be ancient Greek or Egyptian artists, or Japanese, or Dutch, or French, because an attentive artist can learn from all of them. It even seems that they all communicated with each other in some way."

A unique, fleeting moment captured on the canvases of Oleksiy Bednoshey is a moment of joy that feels eternal.

Oleksiy Bednoshey has been participating in art exhibitions since 1982. He has had solo exhibitions in Hungary and Macedonia, and participated in many auctions. His works are kept in private collections in Ukraine and around the world (Macedonia, the Netherlands, Germany, Poland, the USA, Hungary).

Question to the Artist: "What would you like to say to the American visitors of the exhibition?"

Oleksiy Bednoshey: "Ukrainians are very grateful to you for the help you and your country provided to our homeland during the war. Your help encouraged other countries to help jointly. I would also like to share with you the beauty of Ukrainian nature in the way I can, so that it may delight you as it delights me."

Мотиви, використані Олексієм Бедношеєм, занурюють нас з кожним дотиком пензля у мелодійне оточення. Ритми і вібрації його живопису створюють довкола нас справжню музику квітучого саду – це симфонія його улюбленої української природи! Сам художник розповідає, що попри те, що військова тематика не є чужою для його творчості, зараз йому хочеться передавати в своїх роботах лишень красу Батьківщини.

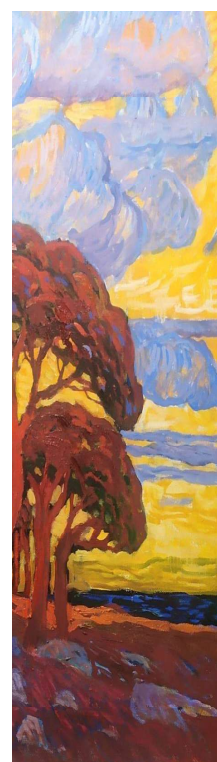
Дуже хочеться поділитися надзвичайною думкою художника. В розмові я запитала його про вчителів. І отримала (для мене як математика) несподівану відповідь: «Вчитель для митця – може не обов'язково бути тим, хто «взяв за руку і веде». Вчителями можуть бути давньогрецькі чи ж єгипетські митці, чи японські, чи нідерландські, чи французькі, бо у всіх них уважний художник може вчитися. Навіть здається, що всі вони якимось чином спілкувалися між собою».

Неповторна, швидкоплинна мить яка закарбована на полотнах Олексія Бедношея – це мить радості, яка робить цю радість вічною.

Олексій Бедношей є учасником художніх виставок з 1982-го року, мав персональні виставки в Угорщині та Македонії, учасник багатьох аукціонів. Роботи зберігаються в приватних колекціях України та світу (Македонія, Нідерланди, Німеччина, Польща, США, Угорщина).

Наше питання до художника: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Олексій Бедношей: «Українці дуже вдячні Вам за ту допомогу, яку Ви і Ваша держава надали нашій Батьківщині під час війни. Ваша допомога спонукала інші країни до спільної допомоги. Ще я хотів би у доступний мені спосіб поділитися з Вами красою української природи – щоб вона радувала Вас так, як радує мене».

Olha Omelchyshyna's Pastels

We met Olha Omelchyshyna quite recently, when we started selecting paintings for this exhibition. The exhibition's structure was already defined and consisted mainly of works by well-known authors of an older generation of Ukrainian artists. We have known these artists for several decades, at least, and have had the honor of following their work.

We really wanted to present the works of new artists for us, and started looking for those whose works would harmoniously coexist with the pieces already prepared for the exhibition. That's how we discovered Olha Omelchyshyna's works, which are full of life and hope.

The artist has participated in exhibitions in Kamianets-Podilskyi and Kyiv, as well as in art competitions in the UK and Poland. It seems to me that she is currently in a period of powerful formation of her own style, despite the fact that there is a full-scale war in the country. Olha Omelchyshyna works in oil pastels. She also sells painted shell casings, supporting our defenders in this way.

Sparrows / Гогобці, oil pastel, 2023

Still lifes and other works by Olha Omelchyshyna will beautify any home. They will coexist with works of other styles, and are striking for a living room or a child's bedroom. From a decorative point of view, they are absolutely charming and universal. We are delighted to present these works to you, because it is easy to fall in love with them as soon as you see them.

A Cat / Кіт, oil pastel, 2023

Here is what art critic Inna Berezina, PhD, says about Olha Omelchyshyna and her work: "Olha Omelchyshyna. Ukrainian artist and lecturer of fine arts disciplines at the Kamianets-Podilskyi Professional College of Construction, Architecture and Design.

Still Life / Натюрморт, oil pastel, 2023

She graduated from the Kamianets-Podilskyi School of Art, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohlenko National University. Olha Omelchyshyna is a participant and winner of numerous national and international art contests and exhibitions. The artist works in various techniques of painting and graphics, realizes her own creative ideas in the genres of still life and landscape, and pays special attention to the animalistic genre – the images of which sometimes stand alone, and sometimes are components of meaningful still lifes.

Tit Birds / Синички, oil pastel, 2023

The works by Olha Omelchyshyna presented in the exhibition are the quintessence of art where meaning and ideas are interpreted by the artist in her own way. Here, simple truths and everyday things acquire warm comfort, painful memories, and strong emotions.

Spring in the Basket / Весна у Кошику, oil pastel, 2023

Пастелі Ольги Омелчишиної

З Ольгою Омелчишиною ми познайомилися нещодавно – а саме тоді, коли почали добирати картини для нашої виставки. Основа вже була визначена і складалася переважно з творів знамих авторів дещо старшого покоління українських митців. Таких, з ким ми впродовж щонайменше кількох десятиліть були знайомі і мали честь спостерігати за їхньою творчістю.

Нам дуже хотілося представити твори нових для нас авторів. Ми почали шукати тих, чиї твори гармонійно співжили би з уже підготовленими для виставки роботами. Так ми відкрили для себе сповнені життя та надії твори Ольги Омелчишиної і почали надзвичайно приємне спілкування.

The Storm will Pass / Гроза Пройде, oil pastel, 2022

Художниця брала участь у виставках в Кам'янці-Подільському та Києві, у мистецьких конкурсах у Великій Британії та Польщі. Мені здається, що вона наразі знаходиться у періоді потужного формування власного стилю, незважаючи на те, що в країні йде повномасштабна війна. Працює Ольга Омелчишина в техніці олійної пастелі. Також мисткиня продає розписані гільзи, підтримуючи таким чином наших військових.

Натюрморти та інші твори Ольги Омелчишиної прикрашать будь-яку оселю, вони лагідно співжитимуть з творами інших напрямів, зможуть оздобити як вітальню, так і кімнату дитини. З декоративної точки зору вони є абсолютно універсальними. Ми раді представити Вам ці твори, бо їх легко полюбити, щойно побачивши.

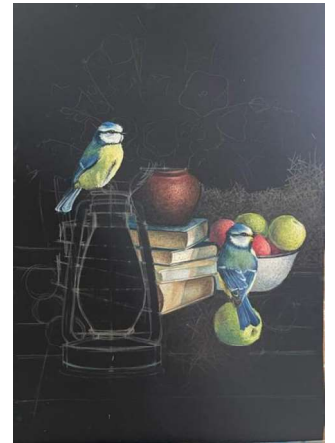
Ravens / Крукы, oil pastel, 2023

Ось як висловлюється про творчість Ольги Омелчишиної мистецтвознавець, доктор філософії Інна Березіна: «Ольга Омелчишина. Українська художниця, викладач дисциплін образотворчого циклу Кам'янець-Подільського фахового коледжу будівництва, архітектури та дизайну. Закінчила Кам'янець-Подільську художню школу, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка. Учасниця та призерка численних Всеукраїнських і Міжнародних художніх конкурсів та виставок.

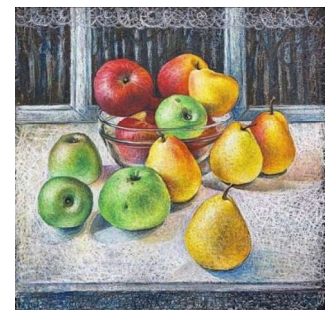
Художниця працює у різноманітних техніках живопису й графіки, реалізує власні творчі задуми в жанрах натюрмрту, пейзажу, особливу увагу приділяє анімалістичному жанру, образи якого іноді виступають осібно, а іноді є складовими змістовно насичених натюрмртів.

Beginning of a New Work / Початок Нового Твору, oil pastel, 2023

Представлені на виставці роботи Ольги Омелчишиної – квінтесенція смислів та ідей, що їх по-своєму інтерпретує мисткиня, коли прості істини, буденні речі набувають теплої затишки, щемливих спогадів, сильних емоцій.

Pears and Apples / Груші й Яблука, oil pastel, 2022

Olha Omelchishyna loves apples as much as Cezanne – her apples and pears dominate the picture plane, gravitating towards geometric bodies, denying the darkness outside the window with their physicality and brightness. Autumn flowers in a wicker basket and bunches of ripe viburnum against the background of a snow-white tablecloth and embroidered towel are not just a still life successfully assembled by the author; they are the code of the nation, they are signs and symbols that the artist transmits to the world. Disheveled little birds and a fluffy white cat are the main characters of the animalistic compositions. This is the world around us, simple and unpretentious, but it is an integral part of life, Ukrainian identification, and ethnic culture of the people.

All the compositions are made in oil pastels. However, Olha has already developed her own style. Pure colors are intertwined in small dynamic strokes, creating the illusion of complex shades. The impressionist and post-impressionist style of painting was developed by the artist and transferred to the world of oil pastels."

Olha Omelchishyna's works enchant the viewer!

Question to the Artist: "What would you like to say to the American visitors of the exhibition?"

Olha Omelchishyna: "First of all, I want to thank the Americans and President Biden for their support for Ukraine. I'd like to introduce Ukrainian culture and Ukrainian art to them. Especially in today's realities, it is important to tell them, that our art and culture have an ancient history. It is woven into our everyday life".

Ольга Омелчишина любить яблука не менше, аніж Сезанн – її яблука та грушки панують на площині картини, тяжіють до геометричних тіл, заперечуючи своєю тілесністю та яскравістю темряву за вікном. Осінні квіти в плетеному кошику й грона достиглої калини на тлі білосніжної скатертини і вишитого рушника – не просто вдало «зібраний» авторкою натюрморт, це код нації, це знаки-символи, які художниця транслює в світ. Скуйовджені маленькі пташки та пухнастий білий кіт – головні герої анімалістичних композицій. Це світ навколо нас, простий і невідгадливий, але саме він – невід'ємна частина буття, української ідентифікації, етнічної культури народу.

Усі композиції виконані в техніці олійної пастелі. Проте Ольга уже випрацювала власну манеру. Чисті кольори маленькими динамічними мазками переплітаються у павутинні, створюючи ілюзію складних відтінків. Імпресіоністична та пост імпресіоністична манера письма опрацьована художницею та перенесена в світ олійної пастелі.

Твори Ольги Омелчишиної зачаровують глядача!

Наше питання до художниці: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Ольга Омелчишина: «Найперше, я хочу подякувати американцям та Президентові Байдену за підтримку України. Дуже хочу познайомити їх з українською культурою, з українським мистецтвом. Особливо в реаліях сьогодення важливо розповісти, що наші мистецтво та культура – вплетені в повсякденне життя, є самобутніми та мають старовинну історію».

When the superfluous is cut off. "Vytynanky" by Nataliya Huliayeva-Smahlo

Our next story will be about "Vytynanky" and their wonderful author Nataliya Huliayeva-Smahlo. The "Vytynanky" are pictures made of finely cut paper. "Vytynanka" (singular form of "Vytynanky") originated as a home decoration, mainly for the walls decoration. Traditionally, they were made of paper folded in half, in quarters, in eighths, etc., so symmetry would be one of their characteristics.

The most famous "Vytynanky" are made of white paper, but nowadays masters also make multi-layered "Vytynanky" of colored paper. When we were preparing the exhibition, we definitely wanted to introduce this traditional Ukrainian art and craft to American visitors.

Kozak Mamay / Козак Мамай, paper, 2023

Nataliya Huliayeva-Smahlo, the author of our "Vytynanky", is a teacher and artist. In 2008, she published a book about "Vytynanky". She's made drawings for more than 30 books (fairy tales, legends, poems), and created illustrations for the coloring book "Hetmans of Ukraine." She has an inner desire for discovery. This is why her achievements include works on fabric, Petrykivka paintings, and even large-format wall paintings! The artist has more than 20 years of teaching experience, enriching school-age of Ukrainian children with beauty.

The Chicks / Курчата, paper, 2023

Коли зрізане зайве. Витинанки Наталії Гуляєвої-Смагло

Наша наступна розповідь буде про витинанку та чудову авторку витинанок Наталію Гуляєву-Смагло. Витинанка – це картина, зроблена з паперу способом витинання, тобто вирізання за допомогою ножиць чи спеціального ножика. Виникла витинанка як прикраса для оселі, переважно для оздоблення стін. Традиційно витинанки робили зі складеного навпіл а то й більше паперу, тому симетрія є однією з їх ознак.

Maria Prymachenko Dedication / Присвята Марії Приймаченко, paper, 2023

Класичними вважають витинанки з білого паперу, сьогодні деякі майстри роблять ще й багатшарові витинанки з різнокольорового паперу. Готуючи виставку, ми відчували своїм обов'язком познайомити американських відвідувачів з цим традиційним українським декоративно-прикладним мистецтвом.

The Calf / Бичок, paper, 2023

Наталія Гуляєва-Смагло, автор наших витинанок, за освітою педагог і художник. У 2008 році видала книгу про витинанку, є автором малюнків до більш ніж 30 книг (казок, легенд, віршів), створила ілюстрації до книгорозмальовки «Гетьмани України».

The Stroll / Прогулянка, paper, 2023

Nataliya Huliayeva-Smahlo likes to experiment with the material for “Vytynanky” and with the story, creating both traditional images (the tree of life, angels, “Vytynanky” with floral or animalistic content) and completely new ones (for example, a rendition of Maria Prymachenko’s paintings). By following traditions and developing them in her work, she makes “Vytynanky” both modern and interesting. Nataliya Huliayeva-Smahlo’s “Vytynanky” are very beautiful and recognizable by their style. They charm the viewer with their general idea and bring attention to the skillfully mastered details. Some of her “Vytynanky” are several meters long and could be dramatic especially if used to decorate windows, where light pours through these hand-cut designs.

Because this is the first “Vytynanka” exhibition in Massachusetts history, we chose those with classical themes only.

Nataliya Huliayeva-Smahlo has participated in numerous exhibitions in Ukraine and Poland. Her works are part of private collections in Ukraine, Lithuania, Germany, Poland, the USA, and Switzerland.

Вона має внутрішню потребу до пошуку, тому до її здобутків належать і роботи на тканині, і Петриківські розписи, також великоформатні розписи стін! Художниця має більше ніж 20-річний педагогічний стаж, збагачуючи шкільне дитинство українців красою.

Наталія Гуляєва-Смагло любить експериментувати з матеріалом для витинанки та з сюжетом, створюючи як традиційні образи (дерево життя, янголи, витинанки з флористичним чи анімалістичним змістом), так і зовсім нові (наприклад, переспів з картинами Марії Приймаченко), роблячи стильну, сучасну та цікаву витинанку, дотримуючись традиції та розвиваючи цей напрям. Витинанки Наталії Гуляєвої-Смагло дуже красиві, впізнавані за почерком, радують глядача загальним задумом, привертають увагу до майстерно виконаних деталей. За розмірами її витинанки можуть бути навіть кількадеметровими дуже красивими полотнами, що їх можна використовувати для прикрашання вікон!

Для виставки ми свідомо обрали класичні сюжети, оскільки масачусетський глядач вперше знайомитиметься з українськими витинанками.

Наталія Гуляєва-Смагло брала участь у численних виставках в Україні, Польщі. Її твори знаходяться у приватних колекціях в Україні, Литві, Німеччині, Польщі, США, Швейцарії.

A beautiful Petrykivka painting by Oksana Dovban

When we talk about the art of Ukraine, I really want to mention decorative and patterned folk painting. The Ukrainian land generously endows hardworking people with crops and flowers, giving shelter to numerous species of birds and animals.

Ukrainians have long embodied them in embroidery, painting, decorative household items with floral ornaments, painted tables and plates, and even more. They even have a tradition of painted houses (both inside and outside) with patterns, after whitewashing them clean before the holidays.

To this day, in many villages there are spring competitions to see whose house is better painted! The natural diversity probably contributed to the fact that there are many regional types of such folk painting in Ukraine. One of the most famous is Petrykivka painting. Why Petrykivka? Because the village where this painting originated is called Petrykivka, and it is located in today's Dniipro region. In 2013, this painting was inscribed in the UNESCO Intangible Cultural Heritage List.

Flowers are the main element of Petrykivka ornaments. Images of birds are common, while images of animals and people less so. And, as in every folk art, there is symbolism in Petrykivka painting. Here are some examples: a flower is the height of nature's beauty and a symbol of the beauty of the native land; viburnum and mallow are symbols of maiden beauty; oak is a symbol of the sun; cuckoo is a symbol of the mystery of the eternal movement of time; rooster is a symbol of awakening and rebirth. Petrykivka masters paint with brushes made of cat hair and often with their fingers. The selection of colors in traditional Petrykivka painting is quite limited. Most often, the masters work with red, which signifies the fire of life, strength of spirit, and home; blue, which symbolizes peace, strength, and wisdom; and yellow, which represents life, wealth and the harvest, and other colors with their symbols. It is important to note that masters of Petrykivka painting never mix one color with another.

Petrykivka Painting in the Furniture / Петриківський розпис меблів
Gazebo / Альтанка, in Petrykivka
Hause / Будинок, in Petrykivka

Сонячні Петриківські розписи Оксани Довбань

Коли говоримо про мистецтво України, то хочеться розповісти про декоративно-візерункове народне малярство. Земля Українська щедро обдаровує працьовитих людей врожаєм, квітами, дає прихисток численним видам птахів та звірят, а українці здавна втілюють їх у вишивці, малярстві, оздоблюють рослинними орнаментами ужиткові речі, розписують столи, тарелі, ба більше – мають традицію розписувати візерунками хати (як всередині, так і зовні), попередньо побіливши їх чистенько перед святами.

Досьогодні у багатьох селах існують весняні змагання – чия хата краще розписана! Природне розмаїття, певно, і сприяло тому, що в Україні існує багато регіональних типів такого народного малярства. Одним з найбільш відомих є Петриківський розпис. Чому Петриківський? Бо село, в якому цей розпис зародився, називається Петриківка, і розташоване воно в Дніпропетровській області. В 2013 році цей розпис було внесено до Списку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

Квіти є основним елементом Петриківських орнаментів. Частими є зображення птахів, рідшими – зображення звірів та людей. І, як у кожному народному мистецтві, в Петриківському розписі є символіка.

Ось деякі пояснення: квітка — це вершина краси природи та рідного краю; калина й мальва — символи дівочої краси; зозуля — символ таємниці невинного руху часу; півень — пробудження, відродження; дуб — символ сонця. Майстри малюють пензликами, зробленими з котячої шерсті, нерідко пальцями. Підбір кольорів у традиційному Петриківському розписі доволі обмежений: найчастіше майстри працюють із червоним, що знаменує вогонь життя, силу духу, рідний дім; синім, який символізує спокій, силу та мудрість; а жовтий – життя, багатство та врожай. Важливо, що майстри Петриківського розпису ніколи не змішують одну фарбу з іншою.

Plate Birds, Left / Тарілка Пташки, Ліва, Petrykivka Painting 2023
Plate Bird / Тарілка Птаха, Petrykivka Painting, 2023
Plate Birds, Right / Тарілка Пташки, Права, Petrykivka Painting, 2023

We were happy to meet Oksana Dovban, a wonderful master of Petrykivka painting in 2022. Here is what she writes about herself: "Oksana Dovban was born in 1975 in Ukraine, in the city of Dniprodzerzhinsk (now Kamianske), Dnipro region. Since childhood, she was delighted with drawing, and graduated with honors from State Children's Art School. In 1992, when contemplating her future, she trusted her heart and chose the profession of an artist, and entered the School of Art in Petrykivka, from which she graduated with honors in 1994, and a major in wood painting.

Flower "Berehynia" / Квітка "Берегиня", Petrykivka Painting, 2023

My first attempts to master Petrykivka painting began at school age. Unforgettable impressions from visiting the Petrykivka Museum of Painting, and the Petrykivka Druzhba factory gave me the impetus to choose this particular direction in art. Because Petrykivka village is so close to Kamianske town, I was exposed to Petrykivka examples in everyday life: dishes, spoons, boards, vases, panels and other decorative items painted with Petrykivka's style.

Beauty / Краса, Petrykivka Painting, 2023

My works have found their places in private collections of connoisseurs of Petrykivka painting not only in different parts of Ukraine, but also in Germany, Israel, the USA, many of which can be found on the Facebook page „Petrykivka painting Oksana Dovban."

A tree can be transplanted into another garden only with its roots, it will take root there, it will bloom and bear fruits. It is the same with a person."

Hoopoes / Одууд, Petrykivka Painting, 2023

Question to the Artist: "What would you like to say to the American visitors of the exhibition?"

Oksana Dovban: "Many thanks from all Ukrainians to the people of the United States of America for supporting Ukraine in its battle for its land, freedom and independence. Americans, friends, appreciate life, its beauty, every moment. Take care of your family and cultural traditions, remember your roots."

Ми були раді познайомитися з майстринею Оксаною Довбань у 2022-му році. Ось як вона про себе пише:

«Оксана Довбань народилась в 1975 році в Україні, м. Дніпро-дзержинськ (зараз Кам'янське) Дніпропетровської області. З дитинства захоплювалась малюванням, з відзнакою закінчила художню школу. Після закінчення школи, в 1992 році, довірилась серцю, обрала професію художника і поступила в училище № 79 с. Петриківка. Закінчила його з відзнакою у 1994 році за спеціальністю «художник розпису по дереву».

Cuckoo / Зозулька, Petrykivka Painting, 2023

Перше знайомство і спроби опанувати Петриківський розпис почалися в шкільному віці з поїздками до села Петриківка, відвідинами музею Петриківського розпису та фабрики Петриківки «Дружба», що й дало поштовх вибрати згодом саме цей напрямок в мистецтві. Близьке розташування Петриківки до Кам'янського посприяло тому, що у побуті часто можна було зустріти оздоблений Петриківським розписом посуд, ложки, дошки, вази, панно та інші декоративні речі.

Poppies / Маки, Petrykivka Painting, 2023

Роботи мисткині знаходяться в приватних колекціях поціновувачів Петриківського розпису не тільки в різних кутках України, але і в Ізраїлі, США та Німеччині. З деякими роботами можна ознайомитись на сторінці Facebook – Petrykivka painting. Oksana Dovban.

Дерево можна пересадити в інший сад тільки з корінням, воно там прийметься, буде квітнути і плодоносити. Так само й людина».

Cuckoos / Зозульки, Petrykivka Painting, 2023

Наше питання до художниці: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Оксана Довбань: «Велика подяка від усіх українців народів Сполучених Штатів Америки за підтримку в боротьбі України за свою землю, свободу і незалежність. Американці, друзі, цінуйте життя, його красу, кожен мить. Бережіть родинні та культурні традиції, пам'ятайте своє коріння».

The beauty of the warm touch. Tapestries by Olha Pilyuhina

Тепла на дотик краса. Гобелени Ольги Пілюгіної

Olha Pilyuhina is an exceptional Ukrainian artist and tapestry maker with her own recognizable style. We are delighted to present her works at the exhibition in Bedford.

Rendezvous / Зустріч, handwoven natural-wool tapestry

Ukraine has a long tradition of carpet weaving. Carpets were woven from wool and used to insulate homes and decorate walls. Nowadays, this necessity thing for warmth has become an object that brightens up life. This is so for Olha Pilyuhina's glorious tapestries! She started her career in her family's workshop and continues the famous traditions of the master carpet weavers from Reshetilivka, a town near Poltava. Dedicating her life to art, she is developing contemporary Ukrainian tapestry, preserving and popularizing its best traditions. In her workshop, she passes on her experience to the younger generation and also teaches several artistic disciplines at the Department of Fine Arts at National University "Poltava Polytechnic".

The Nest in the Native Grass / У Рідних Травах Гніздо, handwoven natural-wool tapestry, 2022

Here are some of Olha Pilyuhina's reflections from 2022-2023 (from her Facebook page) and photos of some of her tapestries:

"Art not only reflects on the events around us, but also has an educational function; it guides, adjusts. The artist has a special responsibility. We largely shape the scale of values, way of thinking, worldview and, as a result, the future. My strong position is that art should be constructive regardless of the circumstances and remind us of the true values and desires of the human soul."

Christmas / Різдво, handwoven natural-wool tapestry, 2008

Ольга Пілюгіна – виняткова українська художниця та майстриня гобелену, що має власний впізнаваний стиль. Ми раді можливості представити її твори на виставці в Бедфорді.

В Україні здавна славилася килимарство. Килими ткали з вовни і використовували для утеплення житла та прикрашання стін. Необхідна для тепла оселі річ перетворилася в таку, що прикрашає життя, а не лише несе з собою тепло. Такими і є гобелени Ольги Пілюгіної! Мисткиня, розпочавши свій творчий шлях з родинної майстерні, продовжує знамениті традиції майстрів килимарів з міста Решетилівки, що неподалік Полтави. Присвятивши життя мистецтву, займається розвитком сучасного українського гобелену, одночасно зберігаючи та популяризуючи його кращі традиції. У своїй майстерні передає досвід молодому поколінню, а також викладає декілька художніх дисциплін на кафедрі образотворчого мистецтва у Національному університеті «Полтавська політехніка».

Spring / Весна, handwoven natural-wool tapestry, 2023

Ми ж наведемо кілька роздумів Ольги Пілюгіної за 2022-2023 роки (зі сторінки на фб) та представимо світліни деяких її гобеленів:

«Мистецтво не лише рефлексує на навколишні події, а й має виховну функцію, спрямовує, налаштовує... Митець несе особливу відповідальність. Великою мірою ми формуємо шкалу цінностей, спосіб мислення, світосприйняття і, як наслідок, – майбутнє. Моя стійка позиція у тому, що мистецтво має бути конструктивним незалежно від обставин і нагадувати про справжні цінності та прагнення живої людської душі».

Rendezvous / Побачення, handwoven natural-wool tapestry, 2022

"Some people will say that culture is not relevant now. But who will we become if we lose it? Have you ever thought about what happens when you decorate your home or office with an artwork? You become an accomplice and even to some point a co-creator of something significant, making your own contribution to the preservation and development of culture."

"Under the influence of various factors, we make a conscious choice every day and every minute. This determines the path we take, which necessarily has an upward or downward vector. Upward - to Light, Love, Peace, knowledge, development, or vice versa - to decline, destruction, darkness."

Olha Pilyuhina has participated in more than 300 collective exhibitions and had 19 solo exhibitions both in Ukraine and abroad. Her works can be viewed in many museums, including the National Museum of Ukrainian Folk Decorative Art, the Museum of Kyiv, the Mykola Yaroshenko Poltava Museum of Art, and in private and corporate collections in Ukraine, the USA, Australia, Bulgaria, Canada, France, Germany, Great Britain, Hungary, Ireland, Lithuania, the Netherlands, Norway, Poland, Slovenia.

Question to the Artist: "What would you like to say to the American visitors of the exhibition?"

Olha Pilyuhina: "I am grateful to my Ukrainian friends in the United States and to caring Americans for their support of Ukraine, Ukrainians and our culture in general and my art in particular, for their help in organizing exhibitions and events, and for their assistance in preserving and promoting my works in such difficult times for my country."

We are consciously staying at home in Ukraine, continuing to work, aiming to protect and further develop our culture for the affirmation of life."

«Дехто скаже, що культура зараз не на часі. Але ким ми будемо, якщо її втратимо? Чи думали Ви, що відбувається, коли Ви прикрашаєте свою оселю або офіс мистецьким твором? Ви стаєте співучасником і навіть певною мірою співтворцем чогось значущого, робите свій великий чи малий внесок у збереження та розвиток культури».

«Під впливом різних факторів щодня і щохвилини ми робимо свідомий вибір. Від цього залежить подальший шлях, який обов'язково має вектор Вгору чи донизу. Вгору – до Світла, Любови, Миру, знань, розвитку, чи навпаки – до занепаду, руйнування, темряви».

Ольга Пілюгіна брала участь у більш ніж 300 колективних виставках і мала 19 персональних як в Україні, так і за її межами. Її твори знаходяться в музеях, серед яких Національний музей українського народного декоративного мистецтва, Музей Києва, Полтавський музей Мистецтв імені Миколи Ярошенка, в приватних та корпоративних колекціях в Україні, США, Австралії, Болгарії, Великобританії, Ірландії, Канаді, Литві, Нідерландах, Німеччині, Норвегії, Польщі, Словенії, Угорщині, Франції.

Наше питання до художниці: «Що би Ви хотіли сказати американському відвідувачеві виставки?»

Ольга Пілюгіна: «Я вдячна моїм друзям українцям в США та небайдужим американцям за підтримку України, українців та нашої культури взагалі і моєї творчості зокрема, за допомогу в організації виставок та заходів, за допомогу у збереженні та поширенні моїх творів у такі непрості для моєї країни часи.

Ми свідомо залишаємося вдома, в Україні, продовжуємо працювати, прагнути захистити та далі розвивати нашу культуру для утвердження життя».

The exhibition "Affirmation of Life.
Art from today's Ukraine"
is presented by:

Doris Smith, Chris Wojnar and Ellen Scheiner

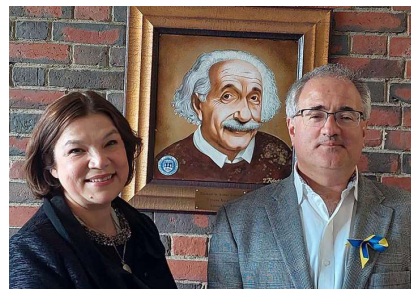

Виставку «Утвердження Життя.
Мистецтво Сьогоденної України»
для Вас підготували:

Зліва направо: Доріс Сміс, Кріс Войнар
та Елен Шайнер

Dr. Nataliya Proskura and Vladislav Shapirou

At the Physics Department of Brandeis University next to
Tetyana & Sergiy Kolehko's portrait of A.Einstein, one of
the founders of this University, 2022

Наталія Проскура та Влад Шайро

(На факультеті фізики Брандайського університету біля
виконаного Тетяною та Сергієм Колечками
портрету А.Айнштейна, одного з засновників цього
університету, 2022)

<http://ukrainian-cultural-initiative.com>